

ת"פ 18950/08/17 - מדינת ישראל - מח"ש נגד מרים שורק, יצחק סטרזר, דוד דלויה, דניאל ברקו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 18950-08-17 מדינת ישראל נ' שורק ואח' 15 במאי 2018

לפני כב' השופט בני שגיא

המאשימה מדינת ישראל - מח"ש על-ידי ב"כ עו"ד אופיר אפרתי

נגד

הנאשמת

1. מרים שורק על-ידי ב"כ עו"ד שי טובים
2. יצחק סטרזר (עניינו הסתיים)
3. דוד דלויה (הורשע, טרם נגזר דינו)
4. דניאל ברקו (הסתיים)

גזר דין - נאשמת 1

כללי

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של לקיחת שוחד, לפי סעיף 290 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

הסדר הטיעון גובש בתום הליך גישור וכלל אף הסכמה לעניין העונש, במסגרתה הגבילה התביעה עתירתה לשנת מאסר בצירוף לרכיבי ענישה נלווים, וסוכם כי ההגנה תוכל לטעון באופן חופשי ביחס לכל רכיבי הענישה.

למען השלמת התמונה העובדתית, יצוין כי במסגרת הליכי הגישור שנוהלו בתיק, גובשו הסדרים גם בעניינים של נאשמים 2 ו-4, כמפורט להלן:

נאשם 2 - הורשע בעבירה של מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין, ודינו נגזר בהסכמה לארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, מאסר על-תנאי וקנס בסך 20,000 ₪.

נאשם 4 - הורשע בעבירה של סיוע לקבלת שוחד, לפי סעיף 290 יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, ודינו נגזר בהסכמה לשלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

עמוד 1

בנוסף, הוצג הסדר טיעון בעניינו של נאשם 3, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה והורשע בעבירה של מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין, כאשר התביעה הגבילה עתירתה לעונש של ארבעה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על-תנאי וקנס בסך 10,000 ₪, וסוכם כי ההגנה תוכל לטעון באופן חופשי ביחס לכל רכיבי הענישה, לרבות ביחס לשאלת ההרשעה. בעניין נאשם זה טרם נשמעו טיעונים לעונש וממילא טרם ניתן גזר דין.

עובדות כתב האישום המתוקן בענינים של נאשמים 1, 2 ו- 4

2. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שימשה נאשמת 1 כשוטרת בתפקיד מזכירת מפקד תחנת גלילות, ואילו נאשמים 2 - 4 שימשו כמתנדבי משטרה בתחנה. עובר לאירועים המתוארים בכתב האישום, ניהלו נאשמים 1 ו- 4 קשר אישי.

נאשמים 2 ו- 3, אשר כיהנו כאמור כשוטרים מתנדבים, ביקשו להוציא רישיון נשק, ולצורך כך, נזקקו להמלצת מפקד התחנה (שהיא חלק מהמסמכים הנדרשים בתהליך).

על רקע האמור לעיל, פנה נאשם 2 לנאשם 4, וסיפר לו כי הוא מעוניין להוציא רישיון נשק, ואילו נאשם 4 הציע לו לפנות לנאשמת 1 ולשלם לה סכום הנע בין 3,000 ל- 5,000 ₪ על-מנת שזו תספק עבורו מכתב המלצה ממפקד התחנה. נאשם 4 אף שוחח עם נאשמת 1 מספר פעמים, ושכנע אותה לקחת מנאשם 2 כסף עבור כתיבת המלצה לקבלת הרישיון, בשם מפקד התחנה וזירוז הטיפול בכך, ובאחת השיחות אף הציע לה "לעשות קופה על נאשם 2 ולומר לו שאם הוא רוצה מכתב ממפקד התחנה זה יעלה לו כסף". נאשם 4 אמר לנאשמת 2 כי הסכום המבוקש הוא בבחינת "קומיסיון" עבור מאמציהם. בהמשך, נאשם 4 סיכם עם נאשמת 1 כי נאשם 2 ישלם לה עבור קידום הטיפול בקבלת הרישיון, הפקת מכתב המלצה ממפקד התחנה והחתמתו עליו, וזירוז הטיפול בכך, סך של 3,000 ₪. נאשם 4 אף הודיע לנאשם 2 על הסכמתה של נאשמת 1, והפנה אותו להתנהל ישירות מולה.

בסמוך לאחר מכן, סיפר נאשם 2 לנאשם 4, שגם נאשם 3 מעוניין לקבל רישיון נשק תמורת תשלום כסף, ונאשם 4 הפנה אותו לשוחח עם נאשמת 1, ואף אמר לנאשם 2 שיציע לנאשמת 1 יותר כסף עבור הרישיון של נאשם 3. נאשם 2 שוחח עם נאשם 3, ואמר לו כי יש אפשרות לסייע לו בקבלת רישיון נשק באמצעות תשלום שוחד בסך 5,000 ₪, ונאשם 3 הסכים להצעתו של נאשם 2, והעביר לו את הסכום האמור.

בעקבות הסיכום המתואר לעיל, הפיקה נאשמת 1 את המלצת מפקד התחנה בעניינו של נאשם 2, החתימה את מפקד התחנה עליה, והעבירה אותה לראש חטיבת רישוי ואבטחה בתחנה להמשך טיפול בהוצאת רישיון הנשק, וכשבועיים לאחר מכן קיבל נאשם 2 את הרישיון. סמוך למועד קבלת הרישיון שילם נאשם 2 לנאשמת 1 סך של 3,000 ₪ במזומן, ובאותו מועד, אף שאל אותה האם תוכל לסייע באותו אופן גם לנאשם 3 תמורת 5,000 ₪. נאשמת 1 לא השיבה להצעה על אתר, אולם בשלב מאוחר יותר הודיעה לנאשם 2 שכבר החלה בביצוע

הדברים, והפיקה מכתב המלצה גם עבור נאשם 3. הנאשמת 1 אף החתימה את מפקד התחנה על המכתב, והעבירה אותו לראש חטיבת רישוי ואבטחה, שאישר אותה. בהמשך, העביר נאשם 3 לנאשם 2 סך של 5,000 ₪ במזומן, וזה העביר את הסכום האמור לנאשמת 1.

תסקיר שרות המבחן

3. תסקיר שרות המבחן כולל התייחסות לנתוניה של הנאשמת, רווקה בת 31, מתגוררת במרכז הארץ ועובדת מזה כשנה כמלצרית. **לנאשמת קשיים מגוונים ולא מבטלים במספר מישורים** העולים מתסקיר שרות המבחן, ומטעמי צנעת הפרט לא אפרטם, ואסתפק בהפניה לפסקאות 2 ו- 3 בעמוד הראשון לתסקיר.

בשנת 2006 החלה הנאשמת לשרת במשטרה וביצעה מספר תפקידים פקידותיים. הנאשמת קיבלה אחריות על מעשיה, הסבירה התנהגותה ככזו הקשורה לקשר הרגשי, האינטימי והבעייתי שהתפתח בינה לבין נאשם 4, אשר לדבריה, היה מבוסס על כוחניות וניצול מצידו. הנאשמת הסבירה כי באותה תקופה הייתה נתונה בחובות כבדים ובמצוקה כלכלית.

הצעת השוחד נעשתה, לדברי הנאשמת (וגם על-פי כתב האישום - ב.ש) על-ידי נאשם 4, שהציע לה ששניהם יחדיו יגבו כסף מנאשמים 2 ו-3 תמורת הבטחה שקרית לזירוז הטיפול בבקשתם לרישיון נשק, ולאחר מכן יתחלקו בכסף שיתקבל. הנאשמת תיארה כי תחילה סירבה לכך, ובהמשך, נוכח מצוקתה הכלכלית ורצונה לרצות את נאשם 4, נעתרה להצעתו, והפיקה את המכתבים לרישיון הנשק עבור נאשמים 2 ו- 3.

לתפיסתה, באותה תקופה, הייתה מוצפת בתחושות התאהבות ואימה מפניו, ואלה שימשו בה בערבוביה, כאשר הנאשמת היום מביעה תחושת אשמה ובושה על מעשיה.

שרות המבחן ציין כי הנאשמת שיתפה פעולה באופן מלא, וחרף גילויי חשדנות בתחילת הדרך, וככל שהתקדם הקשר עם שרות המבחן, הצליחה לבסס אמון ושיתפה בחלק מקשייה.

שרות המבחן התרשם מאישה בודדת ומופנמת, בעלת קשיים משמעותיים במתן אמון, הבאים לידי ביטוי בניתוק רגשי והימנעות מיצירת קשרים חברתיים ובין-אישיים עם סביבתה. הנאשמת נעדרת מערכות תמיכה, ועורכת מאמצים להתנהל באופן תקין במסגרות חייה השונות, כאשר הפן התעסוקתי מהווה נדבך מרכזי בחייה. עוד תואר כי הנאשמת גדלה בתנאי עזובה רגשית, ללא תחושת ביטחון, וככל הנראה, ביצעה את העבירות על רקע חסכים רגשיים, ומערכת יחסים בעייתית עם נאשם 4, שאופיינה בכוחניות ושליטה. שרות המבחן התרשם כי הנאשמת מתקשה לזהות מצבי מצוקה ולבטאם, מתקשה לפנות לעזרה במצבי משבר, ונוטה לחפש פתרונות למצוקותיה בכוחות עצמה. עוד צוין, כי אין לנאשמת דפוסי התנהגות עבריינים ומרמתיים מושרשים. הנאשמת

נתנה הסכמתה להשתלב בהליך טיפולי, אשר להערכת שרות המבחן יתרום לקידום מצבה, ויפחית סיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד.

צוין בתסקיר כי להליך המשפטי הנוכחי השפעה מרתיעה באופן משמעותי על הנאשמת, ויש לראותו כמפחית סיכון בעניינה, ועל כן, על רקע כלל הנתונים והנזקקות הטיפוליות, ניתן להסתפק בענישה בדרך של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, לצד הטלת צו מבחן, שיאפשר את המשך הקשר הטיפולי.

טיעוני הצדדים לעונש

4. התובע, עו"ד אופיר אפרתי, התייחס למגוון הנתונים הרלוונטיים לענישה בתיק זה, לרבות הטיעונים לקולא, וציין כי יש לראות בעתירת התביעה ככזו המשקללת באופן ראוי את אותם נתונים. כך ציין התובע כי הנאשמת הייתה במועד ביצוע העבירות שוטרת ותיקה, ויש לראות במכתב שהנפיקה ככזה התורם באופן מכריע להוצאת הרישיון. עוד צוין כי הנאשמת פעלה מתוך מניעים ואינטרסים כלכליים או של רווח אישי הנוגע למערכת היחסים שניהלה עם נאשם 4, וכי לא ניתן לראות במעשיה משום מעידה חד פעמית.

בהתייחס לנסיבותיו הייחודיות של המקרה, ציין התובע כדלקמן: "על אף שאין מדובר בקבלת שוחד מעבריינים תמורת פעולות אכיפת חוק או היעדר אכיפת חוק - עבירות שוחד שהעונש הנוהג בגין הינו שנות מאסר ארוכות, עדיין מדובר במערכת יחסים שוחדית - שוחד מובהק - המבטאת סטייה מן השורה שיש להרתיע מפניו. מדובר בהשחתת השורות - בתוך השורות".

עוד נטען כי מעשיה של הנאשמת פגעו פגיעה באמון הציבור, במערכת הציבורית ובעובדי הציבור, ובנסיבות העניין יש אף ליתן משקל לשיקול ההרתעה.

בהתייחס לתסקיר, צוין כי אין לראותו ככזה המכיל נתונים יוצאי דופן, והנימוקים בהם עושה שימוש שרות המבחן אינם מלמדים על נזקקות טיפוליות אמיתית, אלא - לכל היותר - יש לראותם ככאלה במסגרתם מנסה שרות המבחן לקחת את תפקידו של בית המשפט.

התובע הפנה לפסיקה בה נגזרו עונשי מאסר בפועל על נאשמים שהורשעו בעבירות שוחד, ואף אם מדובר בעבירות המשקפות רף חומרה נמוך.

על יסוד כלל הנתונים, סברה התביעה כי יש לגזור את דינה של הנאשמת ברף העליון של הסדר הטיעון, שהוא הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, לשיטתה (הנע בין 12 ל- 24 חודשים).

5. הסנגור, עו"ד שי טובים, התייחס בטיעונו לצורך לעמוד על מניעה ונתוניה הספציפיים של הנאשמת, ובכלל זה, על המניע המרכזי למעשיה - התלות שפיתחה בנאשם 4, והכוח שנאשם זה הפעיל עליה. הסנגור התייחס לעובדה כי הנאשמת קיבלה אחריות על מעשיה, אין לחובתה הרשעות קודמות, ובעקבות המעשים נגרם לה נזק משמעותי, שכן היא פוטרה לאחר עשר שנות עבודה, ללא פיצויים.

הסנגור סבר כי בחינת כלל הנתונים, מלמדת כי שרות המבחן סיפק תסקיר ראוי וצודק, אשר יש בו הלימה בין נתוניה של הנאשמת (לרבות מצבה הנפשי), האינטרס הציבורי, והצורך בשיקום חייה.

על יסוד האמור לעיל, סבר הסנגור כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש צופה פני עתיד לבין שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות.

6. הנאשמת בדברה האחרון הביעה צער על מעשיה.

דיון והכרעה

7. מעשיה של הנאשמת פסולים, וסבורני כי יש צדק עם התובע בדבר מגוון הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשים אלה, הן אלה הקשורים לטוהר המידות של עובדי השירות הציבורי, הן אלה הקשורים לאמון הציבור במערכות השלטוניות, והן אלה הקשורים לעובדה שבסופו של יום, קיבלו נאשמים 2 ו- 3 רישיון נשק בהליך "מזורז". יודגש כבר כעת, כי לא נטען בכתב האישום, וממילא לא הוכח, כי נאשמים 2 ו- 3 לא היו זכאים לקבלת המלצה בהיותם שוטרים מתנדבים, וכי היה במכתב שסיפקה הנאשמת, יותר מאשר "זירוז התהליך".

8. מעבר לפגיעה בערכים המוגנים, ולצורך קביעת המתחם, יש ליתן את הדעת גם לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ולמידת הפגיעה באותם ערכים מוגנים, ובהקשר דנן, דומני כי מדובר בפגיעה בינונית, וזאת על יסוד הטעמים הבאים:

(א) היותה של הנאשמת שוטרת - נתון זה משליך, מטבע הדברים, על מידת הפגיעה, אך לצד זאת, יש לזכור כי מדובר בשוטרת בתפקיד "פקידותי" ולא בכזו הנמנית על בכירי השירות הציבורי;

(ב) טיב התמורה שסופקה - המכתבים שהנפיקה הנאשמת עבור נאשמים 2 ו- 3 תרמו לזירוז תהליך קבלת רישיון הנשק, ולכך יש משמעות. עם זאת, וכפי שהבהרתי, לא נטען בשום שלב כי ככל שהנאשמים היו פונים ב"תהליך הרגיל", לא היו זכאים לקבלת ההמלצה, כך שאין לראות בפעולות הנאשמת ככאלה שהובילו להענקת רישיונות נשק לשוטרים מתנדבים שאינם זכאים לכך;

(ג) התובע התייחס בהגנותו בסיכומיו, גם לעובדה כי אין מדובר במכתבי המלצה שסיפקה הנאשמת לעבריינים, אלא במכתבי המלצה שסיפקה לשוטרים מתנדבים. ברור כי יש בהענקת המכתבים לנאשמים 2 ו- 3 משום טובת הנאה פסולה, אולם עדיין - שעה שברישיונות נשק עסקין - יש הבדל בין הענקת מכתבי המלצה לעבריינים לבין הענקת מכתבי המלצה לשוטרים מתנדבים;

(ד) סכום הכסף - לא מדובר בסכום פעוט, אך לא ניתן לומר כי סך של 8,000 ₪ מהווה סכום כה משמעותי שדי בו כדי להצדיק החמרה בענישה.

9. סוג הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הופך חלק משמעותי מהפסיקה לפחות רלוונטית, שכן ממילא הצדדים תחמו את מתחם הענישה על-פי שיטתם, ובהתאם לנתונים השונים.

בנסיבות אלה, ראיתי לציין כי הצדדים הגישו מספר פסקי דין המתיישרים עם טווח הענישה שהוגדר על ידם בהסדר הטיעון, אך גם כאלה המשקפים ענישה חמורה יותר, או ענישה המצויה ברף התחתון.

אפנה בהקשר זה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 1650/09 **ערבה נ' מדינת ישראל** (2.3.2009) - לציין כי פרשה זו נדונה עובר לתיקון 113 לחוק העונשין; ע"פ 8758/15 **כרמל נ' מדינת ישראל** (23.3.2016) - לציין כי פרשה זו במסגרתה הוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר, משקפת נסיבות חמורות בהרבה מענייננו הן ביחס לסכומים, הן ביחס להיקף המקרים (חמישה) והן ביחס לאופיים של המעשים (הנפקת אישורי כניסה לתושבי הרשות הפלשתינאית תמורת תשלום); ע"פ 8238/12 **טלקר נ' מדינת ישראל** (20.1.2015) - פסק דין זה הוגש על-ידי התביעה, אולם דומני כי לא ניתן לגזור גזירה שווה בין חומרת המעשים עליהם דובר באותו מקרה לבין ענייננו. אציין בתמצית, כי מדובר במקרה בו הורשע רכז מודיעין בארבעה אישומים שונים, שעניינם קבלת טובות הנאה מעבריינים תמורת מסירת מידע אודות פשיטות צפויות ופעילויות משטרתיות אחרות, שנועדו ללכוד את אותם עבריינים; ת.פ. 59794-01-17 (מחוזי-ים) **מדינת ישראל נ' קירמה** (8.1.2018) שם נדון נאשם-שוטר לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, לאחר שלקח כסף וטובין משוהה בלתי חוקית על-מנת שישמור עליה, כביכול, מתוקף תפקידו כשוטר, תוך שהנאשם יוצר אף מצג כוזב כי יפעל להסדרת שהותה החוקית בישראל; ת.פ. 2544/06 **מדינת ישראל נ' עפגין** (שלום פ"ת) (11.12.2006), שם הוטל על שוטר שעבד בבית המעצר עונש של שישה חודשי מאסר (חלקו בעבודות שרות) לאחר שהעביר חבילות שונות עבור אסירים בניגוד לנהלים תמורת 300 ₪ לחבילה; ע"פ 1224/07 **בלדב נ' מדינת ישראל** (10.2.2010) שם הוטלו על נאשם שהורשע בשתי עבירות שוחד עונש של חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ורכיבי ענישה נלווים.

על יסוד האמור לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין שישה חודשי מאסר לבין שמונה-עשר חודשי מאסר.

מכאן, מתבקשת מסקנה כי הרף העליון של הסדר הטיעון משקף את מרכז מתחם הענישה.

10. כעת, ולאחר שנקבע מתחם, יש לבחון את הנתונים הרלוונטיים לצורך קביעת העונש המתאים, ואלה הם:

הודאת הנאשמת וקבלת האחריות - מדובר בנאשמת אשר קיבלה אחריות מלאה על מעשיה, וברור כי יש לראות בכך כנתון בעל גורם ממתן בענישה, וכזה המשקף גם סיכויי שיקום.

העדר הרשעות קודמות - אין חולק כי הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות, ואף אם מדובר בנתון "קבוע" שעה שעסקינן בעבירות שוחד הנעברות על-ידי עובדי ציבור, סבורני כי יש ליתן לנתון זה משקל מסוים בענישה.

על הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה, עמדתי במסגרת הדיון בדבר קביעת המתחם, כך שאין צורך להדגיש, פעם נוספת, כי מעשיה של הנאשמת הובילו למתן רישיון נשק ב"הליך מזורז".

נתתי דעתי לנתוניה הייחודיים של הנאשמת, כפי שאלה מפורטים בתסקיר שרות המבחן, וסבורני כי נתונים אלה מצדיקים הקלה מסוימת בעונש. הנאשמת תוארה על-ידי שרות המבחן כאשה חלשה, אשר פעלה, בין היתר, על-מנת לרצות את נאשם 4, ודומה כי הדברים מתיישבים גם עם כתב האישום אשר מפרט (ובצדק) את כלל פעולות השכנוע שעשה נאשם 4 אל מול נאשמת 1.

לטעמי, ובנסיבותיו של המקרה דנן, יש ליתן משקל גם לקושי הצפוי לנאשמת, היה ותישלח לריצוי תקופת מאסר מאחורי סורג ובריח. הדברים רלוונטיים במיוחד על רקע נתוניה האישיים המוחלשים של הנאשמת, ועל רקע היותה שוטרת לשעבר. די בשני נתונים אלה על-מנת להמחיש את הקושי המשמעותי הצפוי לה, היה ותימצא בסביבה עבריינית "קשה" במתקן נוה תרצה.

אף שהדבר בבחינת תוצאה ברורה וטבעית של מעשיה, יש לזכור כי הנאשמת פוטרה מעבודתה במשטרה לאחר כ-10 שנות עבודה, ללא פיצויים או זכויות נלוות.

באשר להמלצת שרות המבחן - אומר כי אין בידי לקבלה. סיום ההליך בדרך של שירות לתועלת הציבור אינו מתיישב עם עקרון ההלימה, שהוא העקרון המנחה בענישה, ותוצאה עונשית במסגרתה יוכל שרות המבחן לשמר קשר טיפולי עם הנאשמת, יכולה להתבטא גם במאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות. לצד דברים אלה, נתתי משקל מסוים לקולא לאותם שיקולים שיקומיים העומדים ביסוד המלצת שרות המבחן, ונראה כי הנאשמת אכן זקוקה לאותה הכוונה וסיוע כמפורט בתסקיר שרות המבחן.

במסגרת קביעת העונש המתאים, יש ליתן את הדעת גם למשמעותם של הסדרי הטיעון שנעשו עם הנאשמים האחרים. אמנם, נאשם 2 הורשע במתן שוחד במקרה אחד, ואילו נאשם 4 הורשע בסיוע לקבלת שוחד, אולם העובדה כי בעניינם הוצגה ענישה מוסכמת בדמות תקופות מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות (ארבעה חודשים ושלושה חודשים, בהתאמה), בעלת משמעות ממתנת גם ביחס לענישה הראויה לנאשמת 1. לא נכון בעיני, בנסיבותיו הייחודיות של המקרה שבפניי, לגזור על הנאשמת עונש מאסר לשניים עשר חודשים, בעוד ששותפיה לדבר העבירה (ובהם - נאשם 4) יירצו חודשי מאסר בודדים בדרך של עבודות שרות.

סיכום

11. על יסוד כלל הנתונים שפורטו לעיל, ראיתי לגזור על הנאשמת עונש המשקף את הרף התחתון של מתחם הענישה, וכזה שאינו חורג מגדרו של הסדר הטיעון, וזאת כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות בבית החולים איכילוב, החל מיום 24.6.18 שאז תתייצב הנאשמת בשעה 08:00 בבוקר בפני הממונה על עבודות שרות לצורך ריצוי עונשה.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשמת לא תישא עונש זה אלא אם תעבור תוך שלוש שנים מהיום את העבירה בה הורשעה או עבירה של מתן שוחד.

ג. קנס בסך 20,000 ₪ אשר ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 1.1.19 ועד לסיום התשלומים או 80 ימי מאסר תמורתו.

ד. אני מעמיד את הנאשמת בפיקוח שירות המבחן לתקופה בת 12 חודשים. מובהר לנאשמת כי היה ותפר את צו המבחן, ניתן יהיה להשיבה לבית המשפט ולגזור את דינה מחדש.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות שרות וכן לשירות המבחן.

ניתן והודע היום א' סיון תשע"ח, 15/05/2018 במעמד הנוכחים.

בני שגיא, שופט